

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/322/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5810202911
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5810202911.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v právnej veci žalobcu: KRB-TECH s.r.o., so sídlom Vojtaššákova 614, 027 44 Tvrdošín, IČO: 44 708 220, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Andrejom Garom, advokátom, so sídlom L. ul. č. X/B, XXX XX X., proti žalovaným: v 1/ rade COLORSPOL, spol. s r. o., so sídlom 029 55 Novot' 153, IČO: 36 377 384, v 2/ rade Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, v konaní o zaplatenie 347,60 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 2Cb/62/2010-62 zo dňa 12. decembra 2011 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Námestovo č.k. 2Cb/62/2010-85 zo dňa 11. júna 2012, v spojení s doplňujúcim rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 2Cb/62/2010-108 zo dňa 06. augusta 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 2Cb/62/2010-62 zo dňa 12. decembra 2011 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Námestovo č.k. 2Cb/62/2010-85 zo dňa 11. júna 2012, v spojení s doplňujúcim rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 2Cb/62/2010-108 zo dňa 06. augusta 2012 z r u š u j e a v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením, a doplňujúcim rozsudkom okresný súd žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému v 1/ rade trovy konania vo výške 20,50 Eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalovanému v 2/ rade trovy konania vo výške 34,52 Eur, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť trovy konania štátu v sume 8,09 Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

S poukazom na vykonané dokazovanie a právnu úpravu v § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka zák. č. 60/1964 Zb. (ďalej len „OZ“), § 438 ods. 1 OZ, § 4 ods. 4 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 381/2001 Z.z.“) okresný súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca žalobou žiadal uložiť žalovaným v 1/ a 2/ rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 347,60 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 16.03.2010 do zaplatenia a trovy konania. Podanú žalobu odôvodnil tým, že dňa 08.03.2010 došlo k škodovej udalosti, keď „žalovaný“ spôsobil rozbitie predného skla na automobile patriaceho žalobcovi. Čiastka, ktorá bola vyúčtovaná žalobcovi za opravu, predstavovala sumu 347,60 Eur, ktorú sumu žalobca uhradil za servisnú opravu. Faktúru za servisnú opravu s ďalšími dokladmi o poistnej udalosti odovzdal žalobca do poisťovne Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., ktorá vedie poistnú udalosť pod č. 1080107821, v ktorej je žalobca poistený. Žalovaný v 1/ rade bol žalobcom vyzvaný, aby sa v poisťovni nahlásil ako škodca poistnej udalosti. Žalovaný v 1/ rade tak neurobil a ani uplatnenú pohľadávku neuhradil. Žalobca si okrem žalovanej istiny uplatnil aj úrok z omeškania v zmysle § 369 OBZ, a to vo výške 9 % ročne od 16.03.2010.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že u žalovaného v 1/ rade prichádza do úvahy zodpovednosť za škodu v zmysle § 427 ods. 1 OZ. Žalovaný v 1/ rade má uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu vzniknutú v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla. Z tohto zmluvného vzťahu s poisťovňou - žalovaným v 2/ rade, poistený - žalovaný v 1/ rade, má teda právo, aby poisťovňa plnila za neho poškodenému - žalobcovi. Žalobca ako poškodený má však právo žiadať náhradu škody vzniknutú poistnou udalosťou buď priamo od zodpovedného subjektu - žalovaného v 1 rade (§ 427 ods. 1 OZ), alebo od poisťovne, u ktorej má zodpovedný subjekt uzavretú poistnú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení - žalovaný v 2/ rade. V súdenom prípade však neprichádza do úvahy solidárna zodpovednosť žalovaných v 1/ a 2/ rade (spoločne a nerozdielne), a to z dôvodu, že škodu - poistnú udalosť nespôsobil viacero škodcov v zmysle ust. § 438 ods. 1 OZ, ale len žalovaný v 1/ rade. Ak teda žalobca v petite žaloby žiadal priznať náhradu škody od obidvoch žalovaných spoločne a nerozdielne, okresný súd takejto žalobe „nemohol s poukazom na hore uvedené vyhovieť, a to aj s poukazom na ust. § 153 ods. 2 OSP (viazanosť návrhom).“ O trovách prvostupňového konania vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému v 1/ rade trovy konania v celkovej sume 20,50 Eur, ktoré predstavovali uhradený súdny poplatok za podaný odpor proti platobnému rozkazu. O trovách prvostupňového konania vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade okresný súd rozhodol tak, žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech, uložil povinnosť zaplatiť žalovanému v 2/ rade trovy prvostupňového konania v celkovej sume 34,52 Eur, ktoré predstavovali zaplatený súdny poplatok 20,50 Eur za podaný odpor, cestovné náklady 14,02 Eur motorovým vozidlo z Dolného Kubína do Námestova a späť povereného zástupcu žalovaného v 2/ rade na pojednávanie konané dňa 12.12.2011. O trovách štátu okresný súd rozhodol podľa § 148 ods. 1 OSP a uložil žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný, zaplatiť štátu trovy prvostupňového konania v celkovej sume 8,09 Eur, ktoré predstavovali vyplatené svedočné svedkovi L. T., ktoré bolo vyplatené z rozpočtových prostriedkov okresného súdu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Namietal závery okresného súdu, v zmysle ktorých v predmetnej právnej veci nepripadala do úvahy solidárna zodpovednosť žalovaných. Nespochybňoval skutočnosť, že predmetnú škodu spôsobil len žalovaný v 1/ rade, avšak na základe toho, že tento mal so žalovaným v 2/ rade uzatvorenú poistnú zmluvu, v zmysle ktorej bol žalovaný v 2/ rade povinný nahradiť škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla značky Citroen Jumper ev. č. NO-689AN, ktoré prevádzkuje žalovaný v 1/ rade a ktorého prevádzkou bola žalobcovi spôsobená predmetná škoda, mal žalobca právo domáhať sa náhrady tejto škody aj voči žalovanému v 2/ rade. Je pravdou, že poistnú udalosť nespôsobil viacero škodcov v zmysle ust. § 438 ods. 1 OZ, a teda ani nie je možné solidárnu zodpovednosť žalovaných odvodzovať z tohto ustanovenia, čo však žalobca ani nikdy netvrdil. Právny názor o solidárnej zodpovednosti žalovaných žalobca odvodil z toho, že žalovaný v 2/ rade sa predmetnou poistnou zmluvou zaviazal nahradiť škodu spôsobenú prevádzkou predmetného motorového vozidla. Z toho nepochybne vyplývalo, že žalobca ako poškodený mal právo domáhať sa náhrady škody spôsobenej mu prevádzkou tohto vozidla jednak proti priamemu škodcovi, t.j. žalovanému v 1/ rade, ale tiež proti žalovanému v 2/ rade, pričom plnením - nahradením spôsobenej škody zo strany jedného zo žalovaných, nárok žalobcu zanikne. Ust. § 15 zák. č. 381/2001 Z.z. totiž upravuje tzv. „priamy nárok poškodeného“, v zmysle ktorého je poškodený oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi. Ust. § 438 OZ je len jedným z viacerých ustanovení OZ, ktoré sa dotýkajú právnej úpravy spoločných, resp. solidárnych záväzkov. Podstata spoločných záväzkov spočíva v pluralite subjektov záväzkového vzťahu, či už na strane veriteľov alebo na strane dlžníkov, čo znamená, že z určitého dlhu sú oprávnení alebo povinní viacerí dlžníci alebo veritelia. Ak ide o solidárny záväzok dlžníkov, môže veriteľ požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich, ak však dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. Solidárne záväzky môžu v zmysle § 511 ods. 1 OZ vzniknúť na základe právneho predpisu, rozhodnutia súdu, ďalej na základe dohody účastníkov predmetného záväzkového vzťahu alebo tiež, ak to vyplýva z povahy plnenia. V predmetnej právnej veci možno hovoriť o spojitosti dvoch uvedených dôvodov, a to právneho predpisu a dohody, resp. zmluvy. Solidárny záväzok žalovaných je daný jednak predmetnou poistnou zmluvou v spojitosti so zák. č. 381/2001 Z.z., a to konkrétne § 15, ktorý upravuje priamy nárok poškodeného voči poisťovateľovi, t.j. voči žalovanému v 2/ rade. Okresný súd mal podanej žalobe vyhovieť a mal priznať žalobcovi náhradu spôsobenej škody voči obidvom žalovaným spoločne a nerozdielne.

V podanom odvolaní žalobca uviedol, že v zmysle § 95 OSP môže navrhovateľ za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Súd nepripustí zmenu návrhu, ak by výsledky doterajšieho

konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Napriek tomu, že sa pridrižoval vyššie uvedeného právneho názoru, týkajúceho sa solidárnej zodpovednosti žalovaných v predmetnej právnej veci, z dôvodu opatrnosti zároveň upravil petit, pričom mal za to, že výsledky doterajšieho konania môžu byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu a žiadal, aby okresný súd rozhodol tak, že

„Žalovaný v 1. rade: COLORSPOL, spol. s r.o., IČO: 36 377 384, so sídlom: 029 55 Novot' č. 153, a žalovaný v 2. rade: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00 151 700, so sídlom: Dostojevského rad č. 4, 815 7 Bratislava, sú povinní do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť navrhovateľovi: KRB-TECH s.r.o., IČO: 44 708 220, so sídlom: Vojtaššákova ul. č. 614, 027 44 Tvrdošín, istinu vo výške 347,60 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 347,60 € odo dňa 16.03.2010 až do zaplatenia, pričom splnením tejto povinnosti zo strany jedného žalovaného, zaniká povinnosť druhého žalovaného.

Žalovaný v 1. rade: COLORSPOL, spol. s r.o., IČO: 36 377 384, so sídlom: 029 55 Novot' č. 153, a žalovaný v 2. rade: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00 151 700, so sídlom: Dostojevského rad č. 4, 815 7 Bratislava, sú povinní do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť navrhovateľovi: KRB-TECH s.r.o., IČO: 44 708 220, so sídlom: Vojtaššákova ul. č. 614, 027 44 Tvrdošín, náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia žalobcu, a to na účet právneho zástupcu žalobcu vedený v O. banka, a.s., č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, pričom splnením tejto povinnosti zo strany jedného žalovaného, zaniká povinnosť druhého žalovaného.“

Opravným uznesením č.k. 2Cb/62/2010-85 zo dňa 11. júna 2012 okresný súd opravil písomne vyhotovený rozsudok okresného súdu zo dňa 12.12.2011 č.k. 2Cb/62/2010-62 tak, že

v jeho výrokovej časti sa vypúšťa znenie odseku: IV/ Žalobca je povinný zaplatiť štátu trovy konania vo výške 8,09 Eur, a to na účet Okresného súdu Námestovo č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: 1821006210 do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v časti odôvodnenie rozsudku sa vypúšťa posledný odsek v znení: O trovách štátu súd rozhodol podľa §148 ods. 1 OSP keď uložil žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný, zaplatiť štátu trovy konania v celkovej sume 8,09 Eur, ktoré predstavujú vyplatené svedočné svedkovi L. T., ktoré bolo vyplatené z rozpočtových prostriedkov okresného súdu. Na podklade prípisu Krajského súdu v Žiline zo dňa 14.05.2012, ktorý postupom podľa § 222 ods. 3 OSP vrátil vec súdu prvého stupňa na opravu písomného vyhotovenia odvolaním napadnutého rozsudku, okresný súd vychádzajúc pritom z obsahu zápisnice o pojednávaní konanom dňa 12.12.2011 na čl. 58 rub spisu, zistil, že písomné vyhotovenie rozsudku nie je v zhode s tým, ako bolo vyhlásené. V písomnom vyhotovení rozsudku bol vo výrokovej časti rozsudku k výrokom I/, II/ a III/ nesprávne uvedený aj ďalší výrok IV/ „Žalobca je povinný zaplatiť štátu trovy konania vo výške 8,09 Eur a to na účet Okresného súdu Námestovo č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: 1821006210 do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku“, ktorý okresným súdom na pojednávaní nebol vyhlásený. S ohľadom na takto zistené skutočnosti preto okresný súd v súlade s zákonnými ustanoveniami vydal opravné uznesenie, ktorým odstránil zrejmu nesprávnosť, ku ktorej došlo v písomnom vyhotovení rozsudku a vykonal opravu. Predmetné opravné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.07.2012.

Okresný súd Námestovo doplnujúcim rozsudkom č.k. 2Cb/62/2010-108 zo dňa 06. augusta 2012 rozhodol tak, že 1/ žalobca je povinný zaplatiť štátu trovy konania vo výške 8,09 Eur, a to na účet Okresného súdu Námestovo č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: 1821006210 do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vyslovil výrokom II/ , že o trovách konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že vo veci rozhodol rozsudkom 2Cb/62/2010-62 zo dňa 12.12.2011, do ktorého rozsudku pojal aj výrok o trovách štátu a to i napriek tomu, že tento výrok nebol vyhlásený s ostatnými výrokmi rozsudku. Na základe prípisu Krajského súdu v Žiline zo dňa 14.05.2012 bola vykonaná oprava písomné vyhotoveného rozsudku zo dňa 12.12.2011, keď uznesením zo dňa 11.06.2012 bol výrok o trovách štátu vypustený. O trovách štátu okresný súd rozhodol rozsudkom, ktorý bol vyhlásený 06.08.2012, a to tak, ako je to špecifikované vo výrokovej časti doplnujúceho rozsudku, keď podľa § 148 ods. 1 OSP uložil žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný, zaplatiť štátu trovy konania v celkovej sume 8,09 Eur, ktoré predstavovali vyplatené svedočné svedkovi L. T., ktoré bolo vyplatené z

rozpočtových prostriedkov okresného súdu. O trovách konania v súvislosti s vyhlásením doplňujúceho rozsudku okresný súd vyslovil, že rozhodne osobitným uznesením.

K doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný v 2/ rade. Pasívnu solidaritu stanovenú právnym predpisom zakladajú § 145 ods. 2, § 422, § 423, § 438 ods. 1 OZ. Okrem OZ zakladá pasívnu solidaritu napr. aj zákon č. 71/1992 Z. z. o súdnych poplatkoch. Zák. č. 381/2001 Z.z. však solidárnu pasívnu zodpovednosť poisťiteľa a poisťníka nezakladá a nemožno ju ani vyvodzovať z ust. § 15 tohto zákona, nakoľko toto ustanovenie upravuje tzv. priamy nárok poškodeného na náhradu škody priamo proti poisťiteľovi a nie pasívnu solidaritu poisťiteľa a poisťníka. Dohoda účastníkov o pasívnej solidarite býva spravidla výslovná. Nie je však vylúčená ani taká úprava zmluvného plnenia medzi viacerými dlžníkmi, z ktorej možno vyvodiť existenciu solidárneho záväzku. Zo samotnej poisťnej zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uzatvorenej medzi žalovaným v 1/ rade a žalovaným v 2/ rade (ďalej len „poisťná zmluva“) však nevyplývala dohoda poisťiteľa s poisťníkom o existencii solidárneho záväzku. Na základe poisťnej zmluvy má poistený (žalovaný v 1/ rade) právo, aby poisťovateľ (žalovaný v 2/ rade) za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky, okrem iného aj nárok na náhradu škody vzniknutej poškodením vecí. Poisťovateľ je teda v zmysle poisťnej zmluvy povinný plniť za poisteného a nie spoločne a nerozdielne s ním. Preto podľa žalovaného v 2/ rade nemožno poisťnú zmluvu stotožňovať s dohodou zakladajúcou pasívnu solidaritu. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že v prejednávanej veci možno hovoriť o spojitosti dvoch dôvodov zakladajúcich pasívnu solidaritu, a to právneho predpisu (zák. č. 381/2001 Z.z.) a dohody účastníkov (poisťnej zmluvy). Podľa žalovaného v 1/ rade pasívna solidarita žalovaného v 1/ rade a žalovaného v 2/ rade nie je založená žiadnym zo zákonom požadovaných spôsobov, a teda nie je možné zaviazat' žalovaných na plnenie spoločne a nerozdielne. Žalovaný v 2/ rade považoval napadnutý rozsudok okresného súdu za vecne správny a žiadal, aby ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 OSP potvrdil.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) postupom v medziach podľa § 212 ods. 1, 2, 3 písm. b) OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP, napadnutý rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením, v spojení s doplňujúcim rozsudkom okresného súdu zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP a podľa § 221 ods. 2 OSP vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Rozhodnutie bolo odvolacím súdom prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Podľa § 212 ods. 1 OSP, odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Rovnako v procesnej rovine krajský súd uvádza, že pri preskúmaní veci (napadnutého rozsudku okresného súdu, v spojení s opravným uznesením, v spojení s doplňujúcim rozsudkom, ďalej len „napadnutý rozsudok“) v odvolacom konaní bol viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobcu zo dňa 30.01.2012, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 01.02.2012 (č.l. 65 až 69 spisu).

Nosná odvolacia námietka žalobcu smerovala do záveru okresného súdu „Ak teda žalobca v petite žiadal priznať náhradu škody od obidvoch žalovaných spoločne a nerozdielne, súd takémuto návrhu nemohol s poukazom na uvedené vyhovieť, a to aj s poukazom na § 153 ods. 2 OSP (viazanosť návrhom)“.

V súvislosti s odvolacou námietkou žalobcu krajský súd uvádza, že „z dispozičného princípu vyplýva, že žalobca v žalobnom návrhu vymedzuje predmet konania po skutkovej i právnej stránke, a týmto jeho vymedzením je súd v zásade viazaný. Z viazanosti súdu petitom vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú. Je nepochybné, že zásada viazanosti súdu petitom (tzv. zásada ne ultra petitum) vyžaduje i to, aby súd neprisúdil iné plnenie, než ktorého sa účastníci domáhajú. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že nárok nemôže priznať z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu“ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2 Cdo 76/2010 31. marca 2011).

Žalobný petít musí vychádzať z rozhodujúcich skutočností a v prípade, že z nich nevychádza (vychádza z iných rozhodujúcich okolností v návrhu na začatie konania neuvedených), nemožno vytvoriť záver, na základe čoho má súd o žalobnom návrhu rozhodnúť. Rozhodujúcimi skutočnosťami treba rozumieť údaje, ktoré sú nevyhnutne potrebné k tomu, aby bolo zrejmé, o čom a na akom skutkovom základe má súd rozhodnúť. Žalobca musí v žalobe uviesť také skutočnosti, ktorými opíše fakty, na základe ktorých uplatňuje v žalobnom petíte svoj nárok, a to v takom rozsahu a v takej kvalite, ktoré umožňujú jeho jednoznačnú individualizáciu, aby ho nebolo možné zameniť s iným skutkom. Opísaním rozhodujúcich skutočností sa vymedzuje predmet konania po skutkovej stránke. Občiansky súdny poriadok v ust. § 79 ods. 1 nevyžaduje, aby žalobca po stránke formálne do najmenších podrobností formuloval návrh budúceho výroku súdneho rozhodnutia. Z jeho doslovného znenia je zrejmé, že za postačujúce považuje, ak žalobca v žalobe vyjadrí podstatu (zmysel) toho, čoho sa v konaní na základe opísaného skutkového stavu domáha. Petít žaloby, tak ako žalobca formuluje v podanej žalobe alebo neskôr v priebehu konania, je súd povinný posudzovať čisto z hľadiska obsahového (t.j. či je v žalobe dostatočne presne, určito a zrozumiteľne vyjadrené, čo žalobca žiada). Súd do výroku svojho rozhodnutia nemusí prevziať doslovne žalobcom naformulovaný petít žaloby, môže v ňom vykonať také zásahy, ktoré zachovávajú podstatu petítu a nemenia jeho zmysel (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 01. júla 2011, sp.zn. 5Cdo 181/2010).

Pri posúdení relevancie nosnej odvolacej námietky žalobcu v rámci odvolacieho konania dospel krajský súd k záveru o jej relevancii vo vzťahu k namietanej správnosti napadnutého rozsudku okresného súdu. Pokiaľ okresný súd konštatoval nedôvodnosť žaloby s argumentáciou „ak teda žalobca v petíte žiadal priznať náhradu škody od obidvoch žalovaných spoločne a nerozdielne, súd takémuto návrhu nemohol s poukazom na uvedené vyhovieť a to aj s poukazom na § 153 ods. 2 OSP (viazanosť návrhom)“, tak s týmto záverom sa krajský súd nemohol stotožniť a ani s ním súhlasiť. V súvislosti s týmto svojím záverom krajský súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Co 2/98 (publikované v ZSP č. 51/1998), závery ktorého si osvojil a v zmysle ktorého „Súd nie je viazaný návrhom žalobcu, aby žalovaným bola uložená povinnosť na plnenie spoločne a nerozdielne“. Krajský súd podporne a primerane poukazuje i na to, že „Návrhom žalobcu, aby bola uložená povinnosť zaplatiť mu peňažnú satisfakciu spoločne a nerozdielne, nie je súd, pokiaľ ide o solidaritu, viazaný. To znamená, že ak súd zistí, že v konkrétnej veci nejde o spoločnú zodpovednosť žalovaných za porušenie autorského práva žalobcu, nič mu nebráni, aby žalovaných zaviazal na plnenie delené a zamietol tú časť petítu, ktorou sa žalobca domáhal vyslovenia solidarity“ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Co 2/98).

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považoval za relevantné a opodstatnené odvolacie dôvody žalobcu, ktoré smerovali predovšetkým do postupu okresného súdu, ktorý žalobu v celom rozsahu zamietol, čo malo podľa krajského súdu dopad na jeho neúplné a predčasné skutkové, ako aj právne závery, z ktorých dôvodov došlo k naplneniu ust. § 221 ods. 1 písm. h) OSP pre zrušenie rozsudku okresného súdu a podľa § 221 ods. 2 OSP pre vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní sa okresný súd bude opätovne zaoberať uplatneným nárokom žalobcu i argumentáciou žalovaných, včítane argumentácie použitej v odvolaní a zdôvodní konkrétne právne východiská a následne prijaté závery ohľadom uplatneného nároku žalobcu, s dôrazom na dôslednú aplikáciu § 157 ods. 2 OSP a zodpovedajúcu argumentáciu v rovine aplikovanej právnej úpravy v rámci právneho posúdenia. Vo väzbe na následné zistenia, ako aj ich relevanciu, tieto zistenia vyhodnotí vo vzťahu k žalobcom tvrdenému nároku, k týmto otázkam vykoná potrebné, najmä účastníkmi navrhnuté dôkazy. Vec opätovne prejedná, rozhodne o procesných návrhoch účastníkov na vykonanie dokazovania za dodržania ust. § 118 ods. 2 OSP, opätovne vo veci rozhodne; pri písomnom vyhotovení rozhodnutia za dodržania všetkých náležitostí podľa § 157 ods. 2 OSP. Pokiaľ v rámci nového konania nedôjde ku kvalitatívne odlišnej, zásadnej zmene skutkového a právneho stavu veci, okresný súd bude vychádzať z uvedených záverov krajského súdu.

Odvolací súd pripomína, že dôkazné bremeno spočíva vo vzťahu k uplatnenej žalobe na žalobcov a vo vzťahu k obrane proti žalobe na žalovaných.

Podľa § 226 OSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 224 ods. 3 OSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.